

Coronakrisen er en hård tid for Janne Onsberg, der må undvære sin søn Brians glade smil. Normalt kommer han hjem på besøg i weekender og med på ferie – her er han i Tyskland med sine tre søskende, to nevøer og niece.

CORONAVIRUS

'Jeg bliver rørt over socialpædagogernes indsats'

Når ens søn har en hjerneskade, og man ikke har set ham i to måneder, er der al mulig grund til bekymring, fortæller Janne Onsberg, der er mor til Brian. Men socialpædagerne på hans bosted giver hende ro

AF LEA HOLTZE / FOTO: PRIVAT

28. APRIL 2020

'Jeg ved ikke, hvad jeg havde gjort uden de dygtige og dedikerede pædagoger og SSA'er, der er på min søns bosted. De gør et kæmpestort arbejde i denne hårde tid for beboerne og os. En kæmpestor tak til alle jer i Topasvænget 7 i Stege'

Sådan skrev Janne Onsberg, der er mor til 44-årige Brian Onsberg, for nyligt på Facebook. Brian har en hjerneskade, der giver ham multiple funktionsnedsættelser, og har de seneste godt og vel syv år boet på botilbuddet Topasvænget i Stege for voksne med udviklingshæmning.

– Det er lige før, jeg begynder at græde – så rørt er jeg over den måde, de møder Brian. Det giver mig ro i den her tid, hvor jeg ellers er ked af det og bekymret, siger Janne Onsberg og forklarer:

– Man går jo hele tiden i en angstsituationen og er fx bange for, at han skal blive smittet. Men så kommer der lige en SMS fra dem med et billede og teksten: 'Jeg synes lige, du skal se, hvordan Brian griner og hygger sig'. Så bliver man simpelthen så glad. Det er dejligt at have den nære kontakt til dem.

Mere end hvad man kan forvente

Før coronakrisen ramte, var Brian dagligt tilknyttet et aktivitetshus, hvor han med socialpædagogisk støtte arbejder med at bevare sin førlighed.

Da dagtilbuddet blev lukket for at mindske smittespredning af coronavirus, blev det hurtigt besluttet, at Brian var en af dem, der skulle prioriteres i forhold til behovet for oplevelser. Og både før og under corona mærker Janne Onsberg personalets engagement, fortæller hun.

– Socialpædagerne er fantastisk dygtige og meget engagerede og kærlige. Brian elsker lys, lyd og musik, og hans kontaktpædagog har fået helt frie hænder til at indrette hans værelse. Det er blevet så lækkert med blinkende pærer, hængende stof, han kan daske til, og andre sansestimulerende ting. Det er bare så godt og måske ud over, hvad man kunne forvente, siger hun.

En svær tid

Efter to måneders fysisk adskillelse har botilbuddet nu tilbudt, at Janne Onsberg kan besøge sin søn med afstand på hans terrasse. Men ligesom hun bevidst har undladt at bruge FaceTime i kontakten med sin søn, holder hun sig foreløbigt også i skindet hvad angår besøg for ikke at frustrere ham unødigt.

– Brian er vant til at skulle afsted med os, når vi kommer, så han vil ikke kunne forstå, at jeg bare sidder lidt på terrassen og går igen, siger hun og understreger, at savnet har gjort det til en hård tid.

– Så hjælper det at se, hvor glad han er for personalet, og hvordan de har hjertet med i deres arbejde. De gør virkelig så meget, og jeg er dybt imponeret.

Læs også:

[Mor: Tak til alle socialpædagoger derude](#)

[Alt er nyt for mig](#)